

Svätý DOMINIK SAVIO

Svätý Dominik Savio sa narodil 2. apríla 1842 v Chieri pri Turíne v Taliansku. Jeho rodičia boli chudobní roľníci. Od malička mu vstúpili kresťanské zásady. Veľmi rád ministroval a ako sedemročný už vedel naspamäť katechizmus. Veľmi túžil ísť na prvé sväté prijímanie, no vtedy to nebolo v jeho veku možné.

Kňazi z okolia sa však o tom rozprávali a vzhľadom na jeho duchovnú vyspelosť mu povolili na Veľkú noc roku 1849 pristúpiť k svätému prijímaniu. Mal sedem rokov. Bol to preňho veľký deň. Poznačil si štyri zásady, ktorých sa potom držal počas celého svojho života: „**Často sa budem spovedať a prijímať tak často ako mi to spovedník dovolí. Chcem svätiť sviatky. Mojimi priateľmi budú Ježiš a Mária. Radšej zomrieť ako zhrešiť.**“

Základnú školu navštevoval v Mondoniu, kam sa jeho rodina presťahovala. Jeho učiteľom bol kňaz Jozef Cugliero. Dominik bol veľmi usilovným a horlivým žiakom, pritom zbožným a skromným. Don Cugliero vedel o jeho tajnej túžbe stať sa kňazom. Kvôli tomu zašiel do Turína za don Boscom.

Prvý raz sa Dominik stretol s don Boscom v Becchi, v jeho rodnom dome. Don Bosco dal Dominikovi deň na to, aby sa naučil naspamäť jednu stránku z katechizmu. Dominik prišiel za ním o osem minút, že to už vie. A naozaj, vedel to presne, s tým, že výborne porozumel aj obsahu.

Don Bosco ho teda v dvanástich rokoch prijal medzi svojich chlapcov do svojho oratória v Turíne. Aj tam bol veľmi dobrým a usilovným v štúdiu i v duchovnom živote. Dominik ho požiadal, aby mu pomohol stať sa svätým. Mierny, vždy veselý a vyrovnaný, dával veľký dôraz na študentské povinnosti a službu spolužiakom, vyučoval ich katechizmus, slúžil chorým, zmieroval rozhnevaných. V roku 1855 mal don Bosco kázeň o svätosti, ktorá veľmi ovplyvnila Dominika.

8. decembra 1854, vyhlásil pápež Pius IX. Dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Dominik sa zasvätil Márii a začal rýchlo napredovať v svätosti. V roku 1856 založil medzi priateľmi „Spoločnosť Nepoškvrnenej“ na apoštolskú činnosť. Jej členovia sa navzájom pretekali v svätosti, v dobrých skutkoch, čnostiach, pomáhajú slabším.

Jedného dňa oslovil spolužiaka, ktorý práve prišiel do Oratória: „*Vedz, že naša svätosť spočíva v tom, byť stále veselý. Vyhýbame sa hriechu ako veľkému nepriateľovi, ktorý nám kradne Božiu milosť a pokoj srdca, plníme si presne naše povinnosti.*“ Zostal verný svojmu programu, intenzívne sa zúčastňoval na sviatostiach a prežíval detskú zbožnosť k Márii, s radosťou prinášal obety, Boh ho zahrnul mnohými darmi a charizmami.

Mama don Bosca - Margerita, ktorá prišla pomôcť synovi - kňazovi, mu jedného dňa povedala: „*Máš mnohých dobrých mladíkov, no nik neprekoná krásu srdca a duše Dominika Savia. Vidím ho stále modliť sa, zostáva v kostole, každý deň si uprie pár minút z osobného voľna, aby navštívil sviatosť Oltárnu. V kostole je ako anjel, ktorý prebýva v nebi.*“

Dominik však ochorel. Po predchádzajúcich ťažkostiach v januári 1857 dostal silný kašeľ. 1. marca si poňho prišiel otec. Dominik sa ešte vyspovedal a prijal Eucharistiu a odišiel domov. Nič však nepomohlo. Zomrel 9. marca 1857 v Mondoniu u rodičov. Jeho posledné slová boli: „*Ach, aké krásne veci vidím!*“

Za svätého bol Dominik Savio vyhlásený: 12. júna 1954. Jeho úcta je rozšírená po celom svete. Jeho pozostatky sa uctievajú v Bazilike Panny Márie Pomocnice. Pápež Pius XI. ho označil za „**malého, no obrieho v duchu**“.